పరిణామం

"ఏమోయ్! ప్రొద్దున నేను ఇచ్చిన లెఖ్ఖలు చేశావా" అన్నాడు సత్యనారాయణ లోపలకు వస్తూ.

"లేదండీ! మా తమ్ముడేమో... లెఖ్ఖల పుస్తకం ఎక్కడో దాచేశాడు. ఇవ్వమంటే ఇవ్వడు. దానికోసమే ఇందాకటినుంచీ, వెతుకుతున్నాను" అన్నాడు మధు కొద్దిగా తడబడుతూ.

"అదేమిటోయ్! పుస్తకం తీస్తుంటే నువ్వు చూస్తూ వూరుకున్నావా! మరీ అజాగ్రత్తగా వుంటే ఎలా? తీయంగానే వెళ్ళి చేతులోనుంచి లాక్కోవలసిక పోయావా?"

"లాక్కుందామనే అనుకున్నానండీ! కానీ అలా చేస్తేవాడు వూరంతా వినిపించేటట్లు గొంతెత్తి ఏడుస్తాడండీ! అప్పుడు మా అమ్మవచ్చి వూరుకోలేక చెరివొకటీ అంటిస్తుంది."

"నీ తప్పు లేకపోతే నిన్నెందుకు కొడుతుందోయ్! మరీ వింతగా చెపుతావు. సరేకాని, ఇంట్లోకి వెళ్ళి ఆ పుస్తకం అడిగి తీసుకురా."

ఇక తప్పేటట్లు లేదు. అయినా మరో అబద్ధం ఆడి తప్పించుకుందామని "మా తమ్ముడు ఎక్కడ పెట్టాడో నాకు తెలియదండీ. వాడు ఇంట్లో లేడు. ఎక్కడకు వెళ్ళాడో యేమో!" అన్నాడు మధు ఇంట్లోకి తొంగి చూస్తూ.

కాంతమ్మగారు బయటకు రానే వచ్చింది. వస్తూనే "ఏమిటిరా! అబద్ధాలు చెపుతున్నావు. కిష్టిగాడు నీ పుస్తకం తీశాడంటావు! అసలువాడు నీ జోలికే రానిదే!"

"ఏమిటోయ్ మధూ! అబద్ధాలు చెప్పటం కూడా నేర్చుకున్నావు" అన్నాడు సత్యం కొద్దిగా వురిమి చూస్తూ.

మధు ఏదో చెప్పబోయాడు. కానీ తల్లి అడ్డు వచ్చి "అది కాదోయ్ సత్యం! ప్రొద్దున నువ్వు అటు వెళ్ళగానే వాడు ఎక్కడ పుస్తకాలు అక్కడ పడేసి ఆడుకోవటానికి పోయాడు. ఆ పోవటం మళ్ళీ మధ్యాహ్నం దాకా రాలేదు. భోజనానికి ఇంటికి వచ్చినప్పుడు నాలుగు చివాట్లూ పెట్టాను. లెఖ్ఖలు చేసుకుంటూ కూచోమని మొత్తుకున్నాను. వుహు! వింటేగా! అన్ని మాటలన్నీ అప్పుడే దులిపేసుకుని, మళ్ళీ ఆ పిల్లలతో బొంగరాలు ఆడుకోవడానికి పోయాడు. ఇక వాడికి చదువేమి వస్తుంది చెప్పు! మరీ భయం లేకుండా పోతున్నది. ఇలా కాదు కానీ, నువ్వు వాడికి కొంత భయం పెట్టు. లెఖ్ఖలు చేయకపోతే, వీపుమీద రెండు దెబ్బలు వేయి! రోగం కుదురుతుంది" అంది కోపమంతా వెళ్ళగక్కుతూ.

"దెబ్బలు కొట్టి లాభం లేదండీ!" వాళ్ళకు చదువుమీద శ్రద్ధ వుండాలిగాని."

"అలా అని వూరుకొని లాభంలేదు నాయనా? అంతకంతకు మితిమీరిపోతున్నాడు. నువ్వు కొంత భయంపెట్టి చదివించకపోతే లాభం లేదు."

సత్యంకు నవ్వువచ్చింది తనెంత! తన వయస్సెంత! తను మధుకు భయం పెట్టేవాడా! అతనికి, తనకూ తేడాయేమిటి. తనేమో స్కూలు ఫైనలు పరీక్షకు వెళ్లాడు! మధు నేమో హైస్కూలులో చేర్పించాలి. ఇద్దరూ విద్యార్థులేగా!...

అలాగేలెండి! అయినా నేను భయం పెడ్తే ఆగుతాడా "అని నవ్వుతూ" ఏమోయ్

బి. విద్యాసాగర్

మధూ! నువ్వు ఇలా చదివితే లాభంలేదు. హైస్కూలులో చేర్చుకోరు. తర్వాత నువ్వుఏడ్చి మొత్తుకున్నా లాభంలేదు" మందలింపుగా అన్నాడు సత్యం పెద్దవాళ్ళ ధోరణిలో.

"వింటున్నావా! శ్రద్ధగా చదువుకో! వూరికె అల్లరి చిల్లరిగా తిరిగితే ఈ యేడు కూడా తప్పుతావు. తెలిసిందా!"

"అతనికేమి భయంలేదులెండి! ఈ యేడు తప్పకుండా ప్యాసవుతాడు. ఏమోయ్! అంతేనా" అంటూ చిరునవ్వు నవ్వాడు.

అవునన్నట్లు బిక్కమొహం వేసి తలవూపాడు మధు. కాంతమ్మకు ఆపేక్షవచ్చి మా చిట్టినాయన! చక్కగా చదువుకుంటాడు...ఏదో నువ్వుకొంత తీరికగా వున్నావు కనుక, ఈ మాత్రమన్నా వాడికి చదువుమీద బుద్ధి పుట్టింది. నీఋణం ఎలా తీర్చుకుంటామో కాని"

"ఇందులో నాదేముందిలెండి! శెలవులే కనుక ఈ మాత్రమన్నా తీరుతోంది. ఊరికే కూర్చుని నేను మాత్రం యేమిచేస్తాను."

"సరే! నాకు ఇంట్లో బోలెడు పనివుంది. వాడిని కొంతకాచున్న చోటనుంచి లేవనీయకుండా లెక్కలు అవీ చేయించు." అంటూ ఆవిడ ఇంట్లోకివెళ్ళిపోయింది.

సత్యంకు కొద్దిగా బరువుతీసి నట్లయ్యింది. ఆవిడ ఎదుట ఎందు వలనో పాఠం చెప్పాలంటే బిడియపడతాడు.

మధుకు వొక లెక్క చెప్పి, యింకో రెండు లెఖ్ఖల చేస్తూవుండమని చెప్పాడు. ఈలోగా తను మధుకు చెప్పవలసిన ఇంగ్లీషు పాఠం వొకసారి తనలో చదువుకున్నాడు. మధు లెక్కచేసి చూపించాడు. అంతా తప్పింది. తను చెప్పిందంతా వృథా అయింది. సత్యంకు కొద్దిగా చిరాకువేసి

"ఇలాగయితే ఎలాగోయ్! ఇంతకు ముందేగా చెప్పింది. నీకు చెప్పిన కొద్దీ మరీ బుర్రపోతున్నది. చెప్తే గ్రహింపు వుండనక్కరలే!" అన్నాడు కొద్దిగా బాధపడుతునే.

మళ్ళీ ఆ లెక్క చెప్పి, ఈసారి అర్థమైందో లేదో వొకటికి రెండుసార్లు కనుక్కొన్నాడు మధుకు ఆపద్దతి బాగా అర్థమయ్యేదాకా నాలుగు లెక్కలుచేసి చూపించాడు. తర్వాత కాసేపు ఇంగ్లీషు చెప్పాడు.

ఆరోజుకు పాఠంపూర్తి అయింది. సత్యంకు కొద్దిగా విసుగు ఎక్కువవుతున్నది. అయినా అది బయటకు చూపించకుండా, మధుకు పాఠం చెపుతున్నాడు. ఎంత చెప్పినా తనకే తృప్తి వుండటం లేదు.

"సరే? రేపు ప్రొద్దున నేను వచ్చేటప్పటికి ఈనాలుగు లెక్కలూ, నీవు చేసి చూపెంచాలి" అంటూ కుర్చీలోనుంచి లేచి ఇంటిముఖం పట్టాడు.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు

(GOVT REGD)

రంగులను మాచి మోసపోవద్దు, అది తాత్కాలికము మా సువాసన "మన్ మోహిని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది. 60 సం॥ ల వయస్సువరకు వెంట్రుకలను నల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చల్లదనము నిచ్చును, ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. "జ్ఞాపకశక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును, కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12-0-0, సగము నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 6-0-0. 3 సీసాలు రు. 15/- పూర్తిగ నెరసివుంటే ఒక సీసా రు. 7/- లు 3 సీసాలు రు. 18/- లు పని చేయలేదని ఋజువుపర్చిన పూర్తి సొమ్ము వాపసు చేయబడును. కోరినవారికి పూచీ.

GENERAL LABORATORIES,
(P. W) P. O. Rajdhanwar (H. Bhag.),

★ పరిణామం ★

సత్యం ఆయేడే స్కూలు ఫైనలు పరీక్షకు వెళ్లి వచ్చాడు. వేసంగి శెలవులలో ఇంట్లో ఖాళీగా కూర్చున్నాడు. ఏమీ తోచకపోతే గుంటూరువెళ్లి వద్దామా అనుకున్నాడు. కాని తల్లే అడ్డుపెట్టింది. 'శెలవులలోనైనా తీరికగా ఇంట్లో కూర్చోక, అక్కడికీ, ఇక్కడికీ ఎందుకు? వద్దు పొమ్మంది. సరే! ఇక చేసేదీ లేక వూరికే కూర్చున్నాడు. మధ్యలో కాంతమ్మగారు వచ్చి "మా అబ్బాయికి కాస్త రోజూ వచ్చి చదువు చెప్పిపో, నాయినా!" అంది. మాట తీసెయ్యలేక పోయాడు సత్యనారాయణ. ఒకవేళ తను వీలులేదన్నా తల్లి వూరుకోదు. దానికి తగ్గటుగానే మహాలక్ష్మమ్మగారు ఆవిడ ఎదుటే "నాయనా! కాస్త ఆ అబ్బాయికి చదువు చెప్పరా! మరి చెడిపోతున్నాడు." అంది. సత్యంకు మొదట్లో ఇష్టం లేక పోయినా, తీరా ఆ అబ్బాయికి పాఠం చెప్పటం మొదలుపెట్టిన తరువాత సరదాగానే వుంది. తనువొక్క సారిగా పెద్దవాడయినట్లు అనుకున్నాడు. తనూవొక మేష్టరయినాడు! తనను చూస్తే మధు భయపడతాడు. ఏమిటో! తనకే నవ్వు వస్తోంది. తన వయస్సెంత! తనెంత! పదిహేనేళ్లయినా నిండని తనేమిటి! ఒకరి మీద అధికారం చెలాయించట మేమిటి!

ఆయేడు ఎలాగో శ్రమపడి మధును, హైస్కూలు ప్రవేశ పరీక్షలో ప్యాసు చేయించాడు. మధు మొదటి ఫారంలో చేరాడు. సత్యంకు నెత్తిమీద పెద్ద బరువు తీసినట్లయింది. తండ్రిలేని పిల్లవాడు! తన మూలంగానయినా బాగుపడినందుకు సంతోషించాడు.

స్కూలుఫైనలు పరీక్షా ఫలితాలు ప్రకటించారు. సత్యం ప్యాసయినాడు. ఇక ఏమి చేయాలన్నది అతనికి సమస్య కాదు. హాయిగా గుంటూరులో అన్నయ్యగారింట్లో వుండి కాలేజీలో చదువుకోవచ్చు. ఇంకా కాలేజీలు ఎప్పుడు తెరుస్తారా అని నిరీక్షణలో పడ్డాడు. ఆ నిరీక్షణలోనే మళ్ళీ అయిపోవచ్చిన వేసంగి శెలవులు గుర్తుకు వస్తే మనస్సుకు బాధకలుగుతున్నది. అప్పుడే తన శెలవులు అయిపోతున్నాయి. తను మరో వూరుపోతున్నాడు. తల్లిదండ్రులవద్ద హాయిగా వుండే రోజులు అంతరించినాయి. అయినా తన పిచ్చికాని, తనుమాత్రం పరాయి ఇంటికి వెళ్లటం లేదుగా! స్వంత అన్నయ్య ఇల్లేగా!

కాలేజీలు తెరిచారు. సత్యం గుంటూరు వెళ్ళి కాలేజీలో చేరాడు. ఇంకా పాఠాలు మొదలుపెట్టలేదు. సరదాగానే వుంది రోజూ కాలేజీకి వెళ్ళిరావటం—అయినా ఎన్నాళ్ళుంటుంది ఈసరదా! క్రొత్తగా కాలేజీ విద్యార్థులతో పరిచయ మేర్పరచుకుంటున్నాడు. హాయిగానే గడుస్తున్నాయి రోజులు. చీకూ, చింతా లేదు. పెద్దగా ఏమీ చదువు కోనక్కరలేదు.

ఇరవై రోజులు గడిచినాయి. పాఠాలు మొదలుపెట్టారు. పుస్తకాలు కొనుక్కొని చదవటం మొదలుపెట్టాడు. కొద్దిగా కష్టంగానే వుంది. హాయిగా నాలుగైదు నెలలు, పుస్తకం చేతపట్టుకోకుండా తిరిగిన సత్యం ప్రాణానికి ఇది మళ్ళీ జైలులో వేసినట్లుంది. ఇంటిదగ్గర శెలవులలో పెందరాడే నిద్రపోయేవాడు. ఇక్కడేమో అలా వీలులేదు. అట్లాగే దీపం ముందు కూర్చుని సత్యం చదవటం మొదలుపెట్టాడు. ఎందువలనో బద్ధకంగా వుంటున్నది. ఒకటో క్లాసు పిల్లవాడల్లే పుస్తకం పుచ్చుకు కూర్చోవాలంటే బాధగానే వుంది. అందులో మూడు నెలల పాటు విద్యార్థి దశవదిలి, మేష్టరు హోదా వెలగపెట్టిన సత్యానికి ఈ కాలేజీ చదువు మళ్లీ క్రొత్తగానేవుంది. తనూ అందరిలాగే మళ్లీ విద్యార్థి అయ్యాడు.

మూడు నెలల పరీక్షలు దగ్గర కొస్తున్నాయి. సత్యం శ్రద్ధగా చదవటం సాగించాడు. కాలేజీలో చేరిన రోజున ఉన్న ఉత్సాహం ఈనాడు లేదు. బద్ధకం పెరిగింది. దీపం ముందు కూర్చుంటే నిద్రవస్తున్నది. మధ్య మధ్య అన్నయ్య అనే మాటలు సూదులులాగా గుచ్చుకుంటున్నాయి. తన అభిమానం దెబ్బతింటున్నది. వుహూ! అలా జరగటానికి వీలులేదు. తనూ పెదవాడవుతున్నాడు.

ఆవేళ రాత్రి సత్యంకు లెక్కలు తెలియక పోతే అన్నయ్యను అడిగాడు. కేశవరావు కూడా చాలా వోపికగా కూర్చుని చెపుతున్నాడు. అయినా సత్యం ఏదో ఆలోచిస్తూ పరధ్యాన్నంగా వుండటంవలన, చెప్పేది బుర్రకెక్కటం లేదు. 'వూ' కొడుతున్నాడే కాని, మనస్సు అక్కడలేదు. ఉన్నట్లుండి కేశవరావు ఏదో ప్రశ్న వేశాడు. సత్యం తెల్లమొహం వేశాడు. కేశవరావుకు కొద్దిగా విసుగుపుట్టినా, వూరుకుని మరో రెండు ప్రశ్నలు వేశాడు. వాటికి తప్పు సమాధానాలు చెప్పాడు. ఇక వూరుకోలేక నాలుగు చివాట్లు పెట్టాడు:

"నీకు కళ్ళు నెత్తిమీదకు వచ్చినాయిరా! నువ్వు ఈవూరు చదువుకోటానికి వచ్చావురా!... రోడ్లవెంబడి ఇష్టం వచ్చినట్లు తిరగటానికి కానీ..."

సత్యం అభిమానం దెబ్బతింది. కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఆనాడు మధుకు తను అన్న మాటలు గుర్తుకొస్తున్నాయి!

"ఏమిరా! మాట్లాడవేమి! అలా బెల్లం కొట్టిన రాయిలాగా వూరుకుంటావేమి!... ఈ లెక్క ఎలా చేస్తారో చెప్పు" వురిమి చూశాడు కేశవరావు.

సత్యం ఏదో చెప్పాడే కానీ, సమాధానం తప్పింది. కేశవరావు రెచ్చిపోయాడు.

"మట్టిబుర్ర!... నీకు చదువెందుకు వస్తుందిరా!" అన్నాడు.

సత్యం మనస్సులో విసుక్కున్నాడు. ఎంతమాట అన్నాడు! దాదాపు ఈ మాటలే తను కాంతమ్మగారి ముందు, మధుతో అన్నాడు. అయితే ఆనాటి తన మాటలలో అధికారం ధ్వనించలేదు. జాలిగా బుజ్జగించే ధోరణిలో అన్నాడు. కానీ, ఈనాడు తనే మాటలు పడుతున్నాడు. తనది మట్టిబుర్రట! హు! ఎంత చులకనగా వుంది.

ఆ రాత్రి అంతటితో పాఠం పూర్తి అయింది. కేశవరావు అన్న మాటలు, సత్యం మనస్సులో ఇంకా బాధిస్తూనే వున్నాయి. తన దృష్టిలో ఆనాడు మధు తెలివితక్కువ వాడయ్యాడు! కానీ, ఈనాడు తనే అన్నయ్య దృష్టిలో వొక దద్దమ్మ అయ్యాడు. ఇంతలో ఎంత పరిణామం! అనుకుంటూ ఆ రాత్రి కలత నిద్రపోయాడు. ★

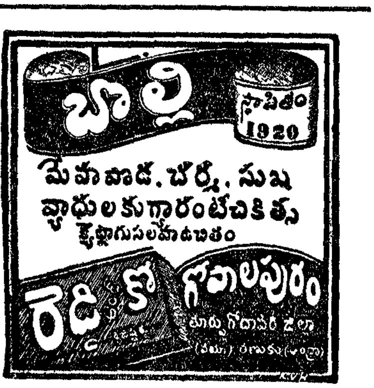

కలవరపడు స్త్రీలకు

"కుమారి" మాత్రలు మరువకండి. మీ ఆరోగ్యం రక్షించును. చింతఅనవసరం
వెల (సాదా) రు. 3/-
(స్పెషల్) రు. 5/-
(ఎక్స్ట్రా స్పెషల్) 8/-
పోస్టేజిప్యాకింగు ప్రత్యేకం
Mrs. P. Devee, F.D.S. (AP) Calcutta-40.
స్టాకిస్టు: Indo Medical supplies
No. 3 Pauliappan st, Seven wells
Madras - 1.